

La tribuna

Torna la prepotència

L'aritmètica parlamentària permet que la prepotència sigui la línia del govern de DA

JAUME

Bartumeu

Antoni Martí volia tot el poder i, el mes d'abril del 2011 el va aconseguir. Fa un any que en la política andorrana es fa difícil respirar, tot l'aire està ple de victòria taronja amb incrustacions financeres verdes en l'ambient. Quan gosem discrepar i plantejar alternatives **Antoni Martí** i els seus ministres més aplicats –**Jordi Alcobé** i **Francesc Camp**– ens etziben un devessall d'improperis.

Es comprova així que, quan l'aritmètica parlamentària la possibilita, la prepotència de la dreta s'acaba imposant. Ho pronosticava **Xavier Bru de Sala** a *El Periòdic de Catalunya* quan s'albirava, la tardor passada, la nova majoria del PP a Espanya: «De vegades sobrevé de forma immediata i contundent, un cop s'apaga l'eco de la cançoneta de la nit electoral que fa governar per a tothom, també per als que no m'han votat, tatin tatin» I **Bru de Sala** seguia dient: «Però la prepotència del que se la pot permetre és com als tèrmits que rossegueu la fusta nit i dia, dia i nit, incansables, invisibles, segurs que acabaran per esfondrar la biga mestra. No hi valen reforços. No hi ha antidòts. És inexorable. És qüestió de temps»

Doncs a Andorra ja hi som. Han trigat tot just un any però, al capdavant, la prepotència els ha sortit a la llum del dia.

PER MÉS que un polític més espavilat que els altres ho hagi intentat maquillar i dissimular de forma magistral, la prepotència s'ha situat en la primera línia de l'acció del govern de DA. És evident que la prepotència respon a l'arquitectura del poder de la dreta andorrana en la seva estructura bàsica, la irreformable. Són així.

Hi ha indicis inquietants que la incertesa davant la crisi i el futur estan deixant pòsits autoritaris en alguns ministres arrogants

Ja ho deia el conseller socialdemòcrata **Gerard Bàrcia** en la tribuna publicada a EL PERIÒDIC D'ANDORRA el 24 de maig del 2012: «... aquest atac permanent que fa el govern de DA front qui discrepem de les seves males maneres de fer política entenc que és malaltís i que seria urgent que s'ho fes mirar». Doncs sí. Era urgent el 24 de maig i encara ho és més aquest final de juny.

Hi ha indicis inquietants que la incertesa davant la crisi i el futur estan deixant pòsits autoritaris en alguns ministres arrogants.

Al Consell General, tant en el debat d'orientació política del dia 8 de juny com en el debat del projecte de llei d'obertura de l'economia a la inversió estrangera del dia 21 de juny el govern de DA ha apel·lat contínuament a la responsabilitat davant «la història» per impulsar la seva política de retallades i per demanar el suport de l'oposició socialdemòcrata en un context de crisi. Pura hipocresia.

No ens hem de fiar mai d'aquells polítics que demanen responsabilitat als altres per justificar les seves

pròpies actuacions.

Intenten netejar així la seva mala consciència política.

I mentre **Martí** i **Alcobé** ens demanen responsabilitat podríem preguntar: ¿quina és la responsabilitat del Govern? Els governs tenen la responsabilitat d'impulsar polítiques que atenguin l'interès general, permetin el progrés social i generin en la societat un clima de pau, tranquil·litat i optimisme. Justament el contrari del que s'esdevé a Andorra.

Ni l'interès general ni el progrés social passen per esquarterar el model de seguretat social i desmantellar les principals prestacions de l'Estat del benestar, vulnerar els drets dels treballadors públics, o aconseguir xifres rècord de pobresa i desocupació.

No sembla molt responsable un Govern que, en temps de crisi eco-

nòmica, cometi errors grollers en els càlculs i previsions dels projectes de llei que tramet al Consell General, se salti la llei de la contractació pública i retorni els impostos pagats a CTRASA o bé els condoni a les empreses estrangeres que contracta.

Hem de recordar també al cap de Govern i als seus ministres quina és la responsabilitat política de l'oposició en una democràcia parlamentària com la nostra.

L'OPOSICIÓ MAI, ni en temps de crisi, demostra la seva responsabilitat, com pretendria DA, aplaudint de forma acrítica les polítiques del Govern. (I val a dir que quan ells eren a l'oposició, del 2009 al 2011, també en plena crisi econòmica, no van pas predicar amb l'exemple.)

La funció de l'oposició, i la seva màxima responsabilitat, és criticar al Govern d'acord amb el model social alternatiu que defensem els socialdemòcrates, garantir el principi democràtic de l'alternança en el Govern i la continuïtat institucional del sistema polític.

Pel contrari, la mena de responsabilitat que el govern de DA ens demana als socialdemòcrates suposa, al capdavant, la negació del pluralisme polític.

És d'una arrogància extrema considerar que el Govern sempre està en possessió de la veritat, que els que el critiquen són uns irresponsables i que només hi ha un sol camí (el de la dreta) per sortir de la crisi. El missatge és maniqueu, de bons i dolents: o ets responsable i estàs amb mi o estàs contra mi i ets un irresponsable.

Doncs bé, els socialdemòcrates seríem, aleshores sí, irresponsables si caiguéssim en el parany d'aquest discurs políticament pervers i no plantegéssim a la ciutadania la perspectiva d'una altra política.

Precisament per això nosaltres assumim responsablement el nostre paper polític i institucional, rebutgem la prepotència i ens neguem a fer política des de la hipocresia. **President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata**